

Reportáž z cesty: Eglin Air Force Base (Florida) na počátku léta 2010 (1. část)

Přesvědčivě pán Radek Kastner
[25.08.2010]
Aktualizováno [27.08.2010]

O: Dávdy ká nájvátá v tto ásti USA nená potěbně podrobně rozvádět příměd nadějenci do masožravek. Tato oblast je centrem druhově rozmanitosti rodu *Sarracenia* a také se zde vyskytuje ká dálech druhů masožravých rostlin.

A tak, na přelomu jara a léta 2010, jsme s Beth vyrazili do západní Floridy a jižně Alabamy! Tato velmi plodná cesta vyostila v sárii skvělých fotografií a pozorování, které vydaly na tyti rozličné reportáže z cest. Zde je první z nich a jako přímědmluva je zaměřena na Eglin Air Force Base.

Cesta:

Tak tady je náji plán. Se svou ženou Beth strávíme dva týdny v zokm vábku pevninské ásti západní Floridy (a také zajedeme do Alabamy). Bethiny a moje zájmy se mnohdy velmi překrývají, ale abych pravdu řekl, rozdělili jsme si dny na pl, aby každá z nás měla janci napláňovat si své nejvíce požadované aktivity.

Můj áas byl většinou přímědlen hledání rostlin; Bethin áas byl zase dedikován divoké zví.

Beth byla v tto ásti Floridy poprvé, takže v jechno by pro ni bylo nové. Naproti tomu pro mne to byla příměleáitost potkat se s množstvím přátel, které jsem viděl přímědám u množkrát. Ale také jsem chtěl spatřit nákolik nových druhů, takže jsem potěboval pomoc mástných expertů: Jima Millera a Randyho Zerra.

Rostliny, které byly na vrcholku mého seznamu, které jsem musel vidět byly:

Utricularia floridana;

Pinguicula primuliflora;

Sarracenia rubra subsp. *gulfensis*.

Nikdy jsem neviděl *Utricularia floridana*, takže to pro mě byl zdroj zvláštního vzrušení. Záměrně dal jsem rostliny jsem uviděl jednou v páteřní rodině viděl.

Mnoho z těchto rostlin je rozšířeno na západu Floridy a některé z nejčastějších páteřních rodin Florida jsou právě na Eglin Air Force Base (vojenská letecká základna Eglin). Páteřní-levitostní návštěva této oblasti se někdy Eglinu vyhledává, protože je to páteřní vojenská základna s dodatečnými návštěvami návštěvami omezenými, ale Randy věděl, jak mě provést procesem schvalování a povolení - "které, jak se ukázalo, je v podstatě triviální."

Věděl jsem, že i kdybychom byli nešťastní - v našem snažení - vidět rostliny z mého seznamu, má šance okečovat skvělou záležitost!

Páteřní-jezd

Páteřní-li jsme do Pensacola odpoledne a abychom udrželi denní rozpočet, vyrazili jsme směrem na východ. Pokud se ale ohlídnou zpátky, měli jsme utratit pár dolarů navíc a do Tallahassee letět, ale tyto lety byly poněkud drahé a já jsem včas vysazen na velké ukrajovské - zákládě ku dolar, když jsem na fotografických toukách.

V Tallahassee jsme zůstali v celkem v motelu Super 8; velmi levný "právě tak, jak to má být. Pokoj byl tichý, takže co víc jsme si mohli přát? Moteli jsme sdělili sáskastné konferenci svatebních poradců. Rozhodl jsem se páteřnírat společně s Beth velkou rozepětí v jedné, a celá společnost to měla na hájku.

Páteřního rána jsme zavolali skvělému fotografovi a filmaři masožravých rostlin Jimu Millerovi a jeho ženě Margot. Jako návštěvník páteřní-tomnosti v pevninské Floridě pro nás Jim a Margot páteřnípravili dva dny vodních radoványek. První

den jsme strávili v jarních vodách, málokdy, málokdy vodách Mexického zálivu.

Pohrdám opalování, takže jsem se vybodl na mýdlo - vlnění a jarní chlovačce v triku s dlouhým rukávem a zvednutým mečem. Jsem si jistý, že má kamarádi byli poněkud rozpačití, ale měli dostatek diplomatického chování, aby se mi nesmáli do obličeje.

Vždy si vzpomenu na jarní uprostřed oblaku ebernatky (Ctenophora), kdy jsem je viděl vlněných barev. Když to bylo pouze doufám, že nebude záliv plný lišic zničených ohromným znečištěním - z unikajícího ropného vrtu BP (British Petroleum) a situace, která nastala v období jaro/léto 2010 v Mexickém zálivu, pozn. pěk.

Dalšího dne se k nám připojil Dawn "zástupce The Wilderness Way. Se souborem kajaků jsme zamířili dolů po proudu po tichém toku Wakulla River. Přestože plavání v zálivu bylo skvělé, sladkovodní prostředí mi bylo daleko milejší.

Nahé je fantastický spider lily (Hymenocallis sp.). Pokud je máte rádi, potěší se jim druhým sněmkem a tohoto jedince jsem našel v cypřišové bažině, zamořené brouky, o p

panáček mech (Tillandsia usneoides)

Připravuji pravě na plavbu kajaky nám Jim okázale sliboval, že uvidíme zblízka kapustáky...ale v dosahu řeky nebyli. Ale kdo by našel kal "vlněný" byl skvělý a strávili jsme den klábošením o tom, co bychom mohli zažít během zbytku cesty.

Tento den byl označen jako "Bethin den" (tzn. dříve a divoký zvěřina), takže pohled na náčnou kroužek - dravce sá ocasem jako vlaštovka byl perfektní. A možná to dalo Bethinovi myslit zapomenout na skutečnost, že její zvěřina vypadala jako převažená fazole - byla spálená sluncem z předchozího dne. Ještě se mi chcete smát kvůli jarní chlovačce v triku s dlouhým rukávem?!

Přidružení po proudu, zaskáivali jsme neustále se náčnou - pohled na floridskou biotopy, jako například fantastický holý cypřiš (Taxodium distichum), vyhávané - se náčnou - elvy od River (Pseudemys concinna subs. suwanniensis) atd.

Na naší cestě jsme běžně viděli aligátory (i když tento den nic moc), ale jejich fotografování mě zrovna moc nezajímalo.

Letná fotografování v této oblasti Floridy je vždy zvlou. Ranní světlo je vynikající, ale jakmile se rozběskne, nastane období několika hodin intenzivního, kontrastního světla, které je nepoužitelné. Odpoledne se obloha zjasní zatímhle a pokud jste trpěliví, můžete obvykle najít okamžik, kdy světlo jemně měkne 5 minut, ale možná tak hodinu.

Na druhou stranu se můžete setkat s pozorovatelem, místo magických okamžiků bezvětří a měkkého světla, dočkáte intenzivních bouřek.

Po dlouhé cestě jsme zastavili na oběd, šli jsme sbohem Dawnovi a jeli na pobřeží. Cestou nám Jim ukázal raritu Wakulla County – lokalitu u silničky s *Pinguicula caerulea*. Rostliny byly tolik podobné těm *P. caerulea*, které jsem již viděl dříve, ale jsem se neobtěžoval jejich fotografováním – a vzpomeňte si, tohle byl "Bethin den", takže jsem si nechtěl přivlastňovat její zásluhu. Kdybych byl tu již, jsou to jediné rostliny *P. caerulea*, které uvidíte – a jako naschvál jediné tuhle, které jsme běžně s dvojicí denní cesty viděli kvést – byl bych běžně daleko nešťastnější.

Â

Utricularia foliosa!

Kráčeli jsme nedaleko pobřeží podél zátoky, které lemovaly strouhy se sladkou vodou. Mástná rybářská lovců parmice na jedné straně nás varoval před tím, abychom nechodili na druhou stranu, protože tam byl velký aligátor.

Jakmile to bylo máno... marně jsem prohledával vodu, abych spatřil velké plazy, ale místo toho jsem spatřil vykukujícího květu. Nikdo by mě nezastavil; idiotsky jsem prohrabával strouhu. Mástná nechápavě kroutil hlavami nad mou pitomostí, ale já byl odmávn za svou drzost nalezeném velmi velké *Utricularia foliosa!*

Tohle byla opravdu agresivní rostlina!

Jen tak mimochodem, pokud se divíte-mu ubohému vzhledu "nohavic-m zastraním do ponožek, tak je to prevence proti klíšťatům a páseňm blechám.

Proč mám svoje rýčkovou káč prsty tak roztažen? Máč mi to někdo vysvětlit?

Trilobit!

Sledovník- pták v této oblasti je složitě. Jistě, viděli jsme toho dne pár pářích ptáků, ale ti byli pářekvapivě daleko.

Byl odliv a protoč byl skoro úplný, dokázal odhalit takové mořské zřzraky, jakými je třeba tento podkovovitý krab (Limulidae "ostreopovitá, pozn. pářekl.). Vte, č existují- pouze čtyřmi druhy takovýchto krabů na celém světě? Ten nahoře je Limulus polyphemus (ostreop americký, pozn. pářekl.).

Uca pugilator!

Dopravní- ruch na pobřeží- byl také doplněn vznětlivými kraby "houlisty (sand fiddler crabs).

Byli zde v takových množstvích, č to vypadalo, jako bychom se měli stát součástí- hororového filmu "Žáštok krabů-houlistů". (český název je skutečně takový krab houlista, pozn. pářekl.)

č keble (Donax variabilis):

Dalšího dne, potě co jsme se rozloučili s Jimem, jsme s Beth zamířili na západ, vstá-c Fort Walton Beach. Byl to další den, který měly být noviny pozorovány - pták, jak si přála Beth, takže jsme zastavili u St. George Island a vyrazili na tůru.

Podvejte se na St. George Island na GoogleEarth - tento ostrov je součástí skupiny bariérových ostrovů, který se táhne v délce 65 km, ale jsou široké jen kolem 600 metrů, vzdálené od pevniny kolem 8 km. Postupovali jsme po píšinách na jeho východní straně. Beth našla pár hnědých velkých modrých volavek, ale jinak to bylo pouze dehydratující, dlouhé, sešněné, horké a zvržené-hodně plaché.

Po několika hodinách jsem byl fascinován nalezením populace *Drosera capillaris*, která rostla na ostrově. Bohužel byly rostliny tak malé a ubohé, že jsem si musel dělat práci sám, abych se přesvědčil o tom, že se nejedná o *Drosera brevifolia*.

Zaplavali jsme si v zájlivu přesto, že nemám rád plavání - v moři - je to tak odporně lepkavé - dávám přesto sladkou vodu. Ale moje rozladění bylo vykompenzováno naším velkým množstvím - něco skvělých křehkých, které (po našem návratu do Kalifornie) pro nás identifikoval Jim Miller (jako *Donax variabilis*). Bylo jich tam nepočítaně a v daném místě prakticky nahradily přesek!

Nakonec jsme byli z ostrova vypuzeni intenzivně - bouřně - v pozdním odpolední. Zamířili jsme na západ vstá-c našemu hotelu, přeležitostně zastavující květy chráně - elv nebo pokračující přirodní scéně - m. Na jedné takové zastávce Beth zapomněla obal na své fotografické objektivy, což mělo našim zájmem, ale proboha pro - "vždyť to byl jen polštář obal!"

Měli jsme vědět o tom, že zřejmě tohoto obalu je jen prvotní - otokem Floridy na naše vybavení.

Eglin Air Force Base:

Abyste mohli vyrazit za rostlinami na Eglin Air Force Base, musíte nejdříve - ve zkratce - povoleno - u Jackson Guard (v Niceville). Tam jsme také museli shlednout povinně krátké video o buřtinách a co bychom měli dělat, pokud najdeme ztracenou bojovou hlavici. Och, OK....

Poněkud vystrašeně - po tomto proměně - jsme se po chvíli setkali s našim partnerem pro tuto denní expedici, Randy Zerrem. Randy zná tuto oblast velmi

dobře a byl ideálním hostitelem. Dávkou toho bylo, že se sá sebou Randy pro nás přinesl 3 kajaky! Paráda!

Touto cestou jsem byl nesmírně vzrušen, protože Randy mi slábil, že mi ukáže Utricularia floridana, druh, který jsem do této doby nikdy neviděl. I když ve své poslední zprávě se mi Randy nevyjádřil přímě-li jde o jednoznačně ke své identifikaci této rostliny. Toto, stejně jako nalezení Utricularia foliosa o den dříve mě poněkud znepokojovalo. Byl snad Randy na cestě ukazat mi vodní nádrž naplněnou Utricularia foliosa?

Po velmi krátké jízdě jsme dorazili k malému jezeru s bublinkami!

Přímě-li jde o

Jak by vám někdy kašd milovník, který se zabývá rodem Utricularia, studium tohoto rodu není obvyklou záležitostí. Musíte se dostat co nejbližší. Překně se proměňte. A vzhledem k tomu, že to bylo sladkovodní prostředí, byl jsem tady jako doma.

Na pozadí je Randy, suchá, smáje se a smáje se a smáje se. Beth fotografovala z kajaku. Jediný byl mokrá. (Ve skutečnosti se mně Beth krátce připojila.)

Bližší pohled na U. purpurea, takže se můžete podívat na to, na co jsem se díval já. Jen tak mimochodem, Randy natočil několik našich újken na video "pokud je chcete shlédnout online!"

Překně květy:

Spokojen s tím, že jsme opravdu měli co dočině s Utricularia floridana, vytrachal jsem se z bahna a udělal několik fotografií květů za pomoci blesku.

Nejsou krájsnější?

Tady je bližší pohled na květy.

Vodná- pohled!

Pokud máj na počátku dne pořídíte fotografie vodních bublinek, májím s sebou vždy svazek cestovní akvárium "jedno z těch levnějších, čtyřlitrových akvárií, která má být koupena ve zverimexech jako počítačový bytek pro plazy.

Jsou pěkné masivní a vydrží několik cest, ne jako je například nehoda zničená.

Po naplnění čistou vodou, z hlubší akváristi ježírka, jsem použil toto akvárium, abych zdokumentoval májch rostliny.

Tady je další májch stůl. Vážimně si, že tyto větvičky nesou májch rostliny, ale žádná jiná typ listů.

Listnatí!

Na druhou stranu si vážimně tohoto úlahou, která má být postrádá májch rostliny. Yes, there are a few scattered here and there, but not quite so profusely.

Tyto rostliny bez májch katů úlahouny dále - z těchto bublinek "dvoutvarů" druh. To je také jeden ze způsobů, jak tuto bublinatku májch odlišit od větviček vodních druhů, jakými jsou například U. inflata nebo U. foliosa. Posledně jmenovaný druh, jen tak mimochodem, má charakteristický zploštělý stůl.

Bláhová a osobně:

Utricularia floridana je zvláštní, protože roste v hodně hluboké vodě. I když rostliny byly ve vodě několik stop hluboko a často kvetly!

Věděte, že se tento druh vyskytuje v takovýchto podmínkách a když mi Randy napsal, že je v "isté vodě" (v "dně na tma-slovině bohatě, tmavě vodě"), museli jsme si vzít vybavení pro inorcholování, abychom mohli tyto rostliny pozdravit zblízka v jejich přirozených podmínkách – to bylo opravdu vzrušující!

Jak jsem se tak brodil vodou, musel jsem připustit, že jsem poněkud nervózní. Nikdy jsem to nedělal a neměl jsem moc zkušeností s životem ve floridských vodách. Bylo tady něco, čeho jsem se obával?

Randy u tohoto jezírka nikdy neviděl aligátory, což bylo celkem uklidňující. Také jsem četl, že jak kajmanka draví (*Chelydra serpentina*, pozn. překl.), tak i kajmanka supí (*Macrochelys temminckii*, pozn. překl.) jsou pod vodou překvapivě nemotorné: také uklidňující. Ale jsem si (bez toho, aniž bych to měl v "m podpořít), že ploskolebci vodní (*Agkistrodon piscivorus*, pozn. překl.) jsou pravděpodobně ve svém vlastním vodním prostředí nemotrní – také. Tohle bylo jen minimální uklidňující.

Beth zůstala na břehu, s ořimá otevřeněma a sledující jakékoliv pohyby, které by mohl znamenat nebezpečí. Byla taková plachá systém.

P.S. Pokud chcete vědět, proč jsem byl znepokojen želvami, za všechny jmenuji jen rychle vyhledání příměsí Google příměsí zadání "snapping turtles" nebo "alligator snapping turtles." Uvidíte!

Á

Report z cesty: Eglin Air Force Base (Florida)
na počtu 2010 (2. část)

Page citations: personal
observations.

Revised: June 2010

©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner